V.64 Moudrý člověk se neustále dotazuje na podstatu světa a na Já.

VASIŠTHA pokračoval: Po svých úvahách o iluzorní povaze projeveného světa se mudrci Suraghu a Parigha vzájemně uctili a poté se vrátili ke svým povinnostem.

Buď pevně ustálen v poznání a zbav své srdce nečistého pocitu ega. Jakmile čisté srdce nahlédne neomezený prostor Vědomí, jenž je zdrojem vší blaženosti a je v dosahu každého, spočine v nejvyšším Já. Mysl takto oddaná neomezenému Vědomí je obrácena dovnitř a naplněna poznáním Já. Nenechá se tudíž ovlivnit žádným trápením.

Třebaže se budeš zabývat záležitostmi denního života a vyvstanou v tobě pocity příjemného a nepříjemného, tvé vnitřní Bytí se nemůže pošpinit. Tak jako světlo zažene temnotu, tak poznání toho, že svět je výtvor nevědomosti, vyléčí všechny nemoci. Jakmile vzejde toto poznání, jednou provždy ustane nevědomé vnímání světa jako něčeho skutečného. Podobně jako mořská voda neporaní oči rybám v moři, tak činnost, kterou se budeš zabývat, tě neovlivní ani k ní nebudeš připoután. Nikdy už nebudeš prožívat iluzi.

Člověk opravdově žije jen tehdy, září-li v jeho srdci jasné světlo poznání Já. Tehdy jsou jeho činy naplněny blažeností. Skutečným dnem je jen ten, který do srdce člověka vnese nezaujatost a poznání Já. Skutečným svatým textem je takový, který v srdci člověka vyvolá nezaujatost a poznání Já. A opravdovým přítelem je jen ten, který srdce člověka vede k nezaujatosti a poznání Já. Ó Rámo, uchraň svého *džívu* od bažiny projeveného světa. Jakmile pochopíš Skutečnost, nikdy se již do této bažiny nevrátíš.

Ó Rámo, společenství mudrců ti pomáhá poznat prostředky k dosažení poznání Já. Člověk by neměl žít na místech, kde takové společenství chybí. Ve společenství mudrců se mysl hledajícího rázem uklidní. Člověk by se měl pozvednout, a ne namísto toho zabřednout do bažiny nevědomosti. Moudrý člověk se neustále dotazuje na podstatu světa a na Já. V tom mu nepomohou přátelé, příbuzní, majetek ani svaté texty. Pouze čistá mysl, která je obdařena nezaujatostí a neustále se zabývá dotazováním se na Já, umožní člověku překročit oceán nevědomosti.

Člověk dosáhne poznání Já, jakmile pohlédne na tělo jako na netečnou hmotu. Je-li rozptýlena temnota nevědomosti, tedy pocit ega, zazáří světlo poznání Já. Tento stav Sebepoznání či dokonalého osvícení je mimo jakýkoli popis. Tak jako lze sladkost cukru poznat jen přímou zkušeností, tak pouze přímou zkušeností lze poznat povahu osvícení. Zmizí-li mysl i pocit ega, vyvstane poznání Já. Tento stav je dosažen praktikováním *jógy* a je v některých ohledech srovnatelný s hlubokým spánkem. Ve skutečnosti jej však nelze popsat ani s ničím porovnat.